

Sygn. akt: I C 1576/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2021r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Bihuń
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Bukiejko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 września 2021 r. w K.

sprawy z powództwa T. B.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W.

spory na tle ubezpieczeń OC posiadaczy pojazdów mechanicznych z tytułu wypadków komunikacyjnych, z wyłączeniem spraw o symbolu 014pz

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda T. B. kwotę 1.510,00 zł (jeden tysiąc pięćset dziesięć złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 02 listopada 2018 r. do dnia zapłaty;

II. Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda T. B. kwotę 1.817,00 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za okres od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu.

III. Nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 297,09 zł (dwieście dziewięćdziesiąt siedem złotych i dziewięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

sygn. akt I C 1576/19

UZASADNIENIE

Powód T. B. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna V. (...) siedzibą w W. kwoty 1.510,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 02.11.2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Powód wskazał, że żądana przez niego kwota jest żądaniem częściowym.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 01.10.2018 r. doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do S. M. samochód S. o nr rej (...). Pozwany na podstawie kalkulacji szkody wypłacił poszkodowanemu tytułem odszkodowania kwotę 4.094,37 zł, jednakże w ocenie powoda realna wartość szkody to kwota 8.284,18 zł, w związku z czym pozwany zobowiązany jest wypłacić powodowi różnicę. Wykazując swoją legitymację czynną w procesie powód powołał się na umowy cesji pomiędzy poszkodowanym a (...) Sp. z o.o. Sp.k. oraz pomiędzy (...) Sp. z o.o. Sp.k. a powodem. Odnośnie odsetek powód wskazał, że żąda ich od dnia następnego po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu wg norm prawem przewidzianych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że nie kwestionuje samego faktu zaistnienia szkody oraz swojej odpowiedzialności. Wyjaśnił, że proponował poszkodowanemu naprawę samochodu w warsztacie naprawczym współpracującym z pozwanym na podstawie sporządzonej przez pozwanego kalkulacji i wskazane w niej stawki za robociznę i ceny materiałów, ale poszkodowany nie skorzystał z oferty. Pozwany zarzucił, że powód znacznie i bezzasadnie zawyżył szkodę w pojeździe i nie dążył do minimalizacji szkody. Pozwany zakwestionował również roszczenie powoda do zapłaty odsetek za opóźnienie, wskazując, że nie był zobowiązany do zapłaty kwoty 1510,00 zł na rzecz powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01.10.2018 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ, będący własnością S. M. samochód S. o nr rej (...). Samochodem kierowała P. M. – żona S. M.. Sprawcą szkody był kierowca posiadający ubezpieczenie OC w (...) S.A. (obecnie (...) Spółka Akcyjna V. (...)). (dowód: dokumentacja likwidacji szkody w aktach szkody, zeznania świadka P. M. k. 89).

W wyniku zgłoszenia przez poszkodowanego szkody ubezpieczyciel (...) S.A. (obecnie (...) Spółka Akcyjna V. (...)) wykonało kalkulację szkody i ostatecznie wypłaciło odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu w wysokości 4.094,37zł (bezsporne, dowód: kalkulacja k. 38 – 53, akta szkody, w tym decyzja k. 37)

Poszkodowany S. M. dokonał naprawy pojazdu we własnym zakresie. Nie skorzystał z propozycji ubezpieczyciela odnośnie naprawy w jednym z jego zakładów (dowód: zeznania świadka S. M. k. 79)

Umową cesji z dnia 12.04.2019 r. S. M. przełał na rzecz (...) sp. z o.o. sp.k. wierzytelności, jakie przysługiwały mu względem (...) S.A. (obecnie (...) Spółka Akcyjna V. (...)) w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 01.10.2018 r. (dowód: umowa cesji k. 11).

Umową cesji z dnia 17.04.2019 r. (...) sp. z o.o. sp.k. przełała w/w wierzytelność na rzecz powoda (dowód: umowa cesji k. 12)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości. Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie przedłożonych przez powoda i pozwanego dokumentów, w tym akt szkody, albowiem prawdziwość tych dokumentów nie była kwestionowana przez strony, nie budzi też wątpliwości Sądu. Brak również było podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań przesłuchanego w sprawie świadka S. M. i P. M. (k. 89).

Bezsporne pomiędzy stronami były również okoliczności zaistnienia szkody, odpowiedzialność pozwanego za szkodę oraz zasadniczo zakres uszkodzeń. Sporna pomiędzy stronami była wysokość szkody, jaka powstała w związku z uszkodzeniem pojazdu S. o nr rej (...).

W celu ustalenia rzeczywistej wartości szkody, tj. kosztów naprawy wspomnianego pojazdu sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej (k. 82 - 113), z której wynika, że realne koszty naprawy pojazdu S. o nr rej (...) i przywrócenie go do stanu sprzed szkody wynoszą 7.228,05 zł, przy czym biegły ustalając wartość naprawy wziął pod uwagę stawkę za robociznę stosowaną w warsztatach rzemieślniczych rejonu zamieszkania użytkownika pojazdu oraz uwzględnił, że przed powstaniem szkody stwierdzono zarysowania lakieru na drzwiach przednich i tylnych prawych oraz na listwie osłonowej dolnej drzwi przednich prawych, które to uszkodzenia te zostały wyeliminowane w czasie naprawy powypadkowej.

Wskazana opinia, w ocenie Sądu, jest pełna, wyczerpująca, nie zawiera sprzeczności, błędów faktycznych ani logicznych, w związku z czym Sąd podzielił jej wnioski w całości. Należy przyjąć, że również strony nie kwestionowały sporządzonej opinii. Na żądanie pozwanego biegły w swojej opinii wyliczył również koszt naprawy przy przyjęciu

stawki za robociznę w wysokości 54,00 zł/rbg i w tym, wariantcie koszt naprawy wyniósł 5.480,84 zł, a pełnomocnik pozwanego w piśmie z dnia 26.07.2021 r. (k.124 – 126) wskazywał, że taką wysokość naprawy powinien przyjąć sąd, albowiem pozwany był w stanie zorganizować naprawę w firmie (...) sp. z o.o. za w/w stawkę (pозwany powołał się na zaświadczenie k. 61)

Zgodnie z treścią art. 363 § 2 kc poszkodowany może wybrać, czy naprawienie szkody ma nastąpić przez przywrócenie do stanu poprzedniego, czy przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Poszkodowany może te roszczenia kierować bezpośrednio do ubezpieczyciela, który odpowiada w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Z przepisów kodeksu cywilnego oraz ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych wynika, że naprawienie szkody przez ubezpieczyciela może polegać tylko na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej, nawet więc gdy poszkodowany wybiera naprawienie szkody przez przywrócenie do stanu poprzedniego, to świadczenie zakładu ubezpieczeń sprowadza się do wypłaty sumy pieniężnej. Skoro ma ona jednak pełnić taką samą funkcję jak przywrócenie do stanu poprzedniego, to wysokość tego odszkodowania powinna pokryć wszystkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki niezbędne do przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu. (por. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r. III CZP 80/11).

Z treści art. 361§2 KC wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody. Celem kompensacji szkody poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania jak najtańszych sposobów likwidacji szkody, ma natomiast prawo wyboru takiego sposobu przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, który ten stan przywróci w stopniu najpełniejszym. W szczególności obowiązek poszkodowanego minimalizowania szkody nie polega na ograniczaniu należnego stronie odszkodowania przez wybór najtańszych sposobów jej naprawienia, ale na takim postępowaniu w trakcie zdarzenia powodującego szkodę i bezpośrednio po nim by ograniczyć rozmiar szkody w sensie faktycznym. Poszkodowany ma prawo wyboru w jakim warsztacie naprawczym dokonana naprawy, jak też czy naprawa zostanie dokonana nowymi częściami oryginalnymi czy też częściami nieoryginalnymi lub używanymi. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 IV 2002 r. wydanym w sprawie I CKN 1466/99, ubezpieczony nie ma obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego najtańsze części do naprawy uszkodzonego pojazdu.

W związku z powyższym zarzut pozwanego, jakoby poszkodowany miał obowiązek naprawy pojazdu w warsztacie wskazanym przez ubezpieczyciela jest niezasadny. Niezasadny jest również zarzut pozwanego odnośnie znacznej i bezzasadnie zawyżonej przez powoda szkody w pojeździe, ponieważ biegły przyjął średnie stawki robocizny w terenie zamieszkania poszkodowanego, których pozwany nie kwestionował. Pozwany nie kwestionował również kosztów materiałów użytych do naprawy, jakie przyjął biegły.

Różnica pomiędzy wypłaconym poszkodowanemu odszkodowaniem a kwotą wskazaną przez biegłego wynosi 3.133,68 zł. Ponieważ powód żądał zasądzenia na jego rzecz kwoty 1.510,00 zł, sąd uwzględnił powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, zasądzając je w całości od pozwanego na rzecz powoda. Na całość kosztów procesu poniesionych przez powoda składały się: opłata od pozwu w kwocie 200,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 917,00 zł oraz wpłacona zaliczka w wysokości 700,00 zł.

Ponieważ powód wpłacił na koszty opinii biegłego zaliczkę w kwocie 700,00 zł, a koszt opinii to kwota 997,09 zł, zgodnie z treścią art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych należało ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa dodatkowo kwotę 297,09 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

Różnica pomiędzy wypłaconym odszkodowaniem a kwotą wskazaną przez biegłego wynosi 4.205,61 zł i sąd zasądził ją na rzecz powoda.

Odsetki ustawowe za opóźnienie zostały zasądzone, na podstawie art. 481 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, od dnia 02.11.2018 roku do dnia zapłaty i w tym zakresie również podzielił stanowisko powoda.